

Sygn. akt IV CSK 244/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa K. D.
przeciwko E. K.
o uzgodnienie treści księgi wieczystej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 1 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w G.
z dnia 21 października 2015 r., sygn. akt III Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Powód we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę istotnego zagadnienia prawnego i sformułował dwa zapytania. Nadto wniosek wskazuje również punkty 2 i 4 art. 398⁹ § 1 k.p.c. co, jak można, przypuszczać, ma wskazywać na istnienie przesłanek i z tych przepisów. Ponieważ jednak uzasadnienie wniosku nie zawiera odniesienia się do tych przesłanek, muszą one pozostać pozostają poza oceną Sądu Najwyższego, natomiast analiza przedstawionych zapytań i ich uzasadnienia nie wskazuje, że chodzi o istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Istotnymi zagadnieniami prawnymi są doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia kwestie prawne nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, których rozstrzygnięcie może przyczynić się do rozwoju prawa. Istotne zagadnienie to więc zagadnienie, którego rozstrzygnięcie będzie miało wpływ również na wynik sprawy. Wątpliwości skarżącego dotyczące czasu złożenia oświadczenia o uchylenia się od skutków czynności prawnej i formy takiego oświadczenia o tyle w sprawie tracą na znaczeniu, że Sady ustaliły i oceniły, że błąd nie był istotny, a przyczyna, dla której takie oświadczenie złożono, była znana już w dacie dokonywania czynności prawnej. W tej sytuacji nie ma wystarczających podstaw do wnioskowania, że rozwikłanie wątpliwości skarżącego, ujętych w zapytaniach, ma związek z rozstrzygnięciem.

Dodać też należy, że zgodnie art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów, a po myśli art. 398¹³ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia; uregulowanie

to obowiązuje od 6 lutego 2005 r. (por. ustawa z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz.U. z 2005 r., Nr 13, poz. 98). Skarżący powołując się na dopuszczalność kwestionowania w skardze kasacyjnej oceny dowodów i powołując orzeczenia Sądu Najwyższego wyrażające takie stanowisko, przeoczył, że orzeczenia te zapadły w poprzednim stanie prawnym.

Zważywszy na powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., postanowił jak w sentencji.

jw